

og sige: Nu vel, det er Midler, der er stillede til Raadighed med dette for Øje. Men det er ikke de forældreløse Børn, som havner der og faar en god Viden. Der er nemlig en lille Betingelse for at faa de 1,300 Kr., og det er, at Forældrene selv skal betale 600 Kr. Naar en Fader kan give 600 Kr. for sin Dreng, kan han faa ham paa Sorø Akademi, og saa ofres der 1,300 Kr. til paa den Dreng. Det vil sige, der er 14 Gratister, 14, der ikke skal betale de 600 Kr., og saa er der en lille Moderation, hvor der er flere Søkende. Men ellers er Taksten 600 Kr., og de 80 af de 104 betaler de 600 Kr., og saa ofrer Staten endda 1,300 Kr. Nu mener jeg, at de rige Midler, Sorø Akademi raader over, og som administreres af den danske Rigsdag, kunde man flytte lidt om paa og sige som saa: Naar en Fader har Raad til at ofre 600 Kr. om Aaret paa sin Drengs Opdragelse, kan Staten maaske give 12 Kr. 50 Øre i Tilgift, som vi nu giver til de forældreløse Børn, og Resten af de 135,000 Kr. kunde vi da anvende til de Børn, som ingen Forældre har. Jeg synes, at vi allerede der har et ret betydeligt Beløb, som kunde stilles til Raadighed, og som vilde hjælpe noget til Løsningen af den Opgave, jeg har talt om. Men jeg tror i øvrigt, at Udgiften ikke vilde vare ved. Jeg tror, at vilde vi begynde med, som Lægerne siger, man skal tage en Sygdom, at prøve paa at forebygge i Stedet for senere at helbrede, vilde de Penge komme igen, som anvendes til at tage sig af de forældreløse Børn, som intet Hjem har, for at skaffe dem et Hjem. Man vilde kunne spare hele Beløbet paa andre Omraader, naar der er gaaet nogle Aar.

Jeg har endnu et Par Smaasager, jeg vil nævne. Den ene angaar Købestævnet i Fredericia. Jeg vil begynde med at udtale en Tak til den højtærede Handelsminister for den Velvillie, han har vist dette Købestævne. Der blev sidste Vinter udenfor Finansloven tilstaaet dette et Beløb af 5,000 Kr. til Opførelse af nogle interimistiske Bygninger, i hvilke der kunde holdes et Købestævne. Købestævnet begyndte i Sommeren 1913 sammen med den danske Uge, der ordnedes i en hel Række Byer, og det slog saa godt an, at man fra mange Sider blev opfordret til en Gentagelse i Aar. Handelsministeren viste Sagen sin Velvillie ved at tilsige et Tilskud, som ogsaa er udbetalt, paa 5,000 Kr. i Aar til Opførelse af Bygninger, hvor Udstillingen kunde holdes. Paa Grund af

Krigens Udbrud blev imidlertid Købestævnet ikke holdt i Aar. Det var Meningen, at det skulde være holdt i August Maaned, og Indmeldelserne var indløbet, inden Krigens udbrød, og det viste sig, at der var saa stor Tilslutning, at Stævnet vilde være blevet dobbelt saa stort som i Fjor. Nu har der her under Finanslovens Behandling fra mange Sider været talt om, at naar vi dog forstod vor Uformuenhed, vor Afmagt overfor de andre Lande paa saa mange Omraader, skulde vi passe paa at udvikle vort Lands Erhvervsliv og hjælpe til, at det danske Erhverv, naar Krigens slutter, kunde faa en Opblomstringsperiode. Det er heller ikke noget nyt, man her opnaar Statens Støtte til. Hver Gang der har været holdt en Udstilling, har Staten ydet Tilskud. Jeg erindrer, at Staten i sin Tid gav 30,000 Kr. til Udstillingen i Horsens og 300,000 Kr. til en Udstilling i Aarhus, og paa samme Maade har der været ydet Tilskud til de forskellige Amtsudstillinger. Disse Udstillinger har sikkert gjort stor Nytte, men man kan ikke undgaa at lægge Mærke til, at det er Storindustrien, de store Virksomheder, som dominerer paa disse Udstillinger. Det Købestævne, man har begyndt at planlægge og for et enkelt Aar holdt i Fredericia, tager mere Sigte paa det lille Haandværk; den lille Industri, de smaa handlende. Producent og Køber søger der at finde hinanden, og det har ogsaa vist sig, at det, man tilsigtede, fuldt ud er naaet, saa der fra alle Sider er kommet Anmodning om at fortsætte med disse Købestævner. Den Tilslutning, der i Sommer opnaaedes, inden Stævnet i sidste Øjeblik maatte aflyses, kom da ogsaa baade fra Øerne og fra Jylland, fra København saavel som fra Provinsbyerne. Fra hele Landet var der Tilslutning.

Men skal et saadant Stævne holdes aarlig, er det lidet formaalstjenligt Aar efter Aar at opføre kostbare Bygninger til 10—15,000 Kr., rive dem ned og næste Aar opføre dem igen og blive ved paa den Maade. Derfor har Kommunen overladt Købestævnet et stort, velegnet Areal, og nu er det, man søger til Staten om et Tilskud een Gang for alle til Opførelse af permanente Bygninger, saa at man Aar for Aar havde Bygningerne staaende, hvori disse Købestævner kunde holdes. Jeg ved, at en Deputation, der har henvendt sig til Handelsministeren, hos denne har mødt den højeste Velvillie, og jeg haaber, at det skulde lykkes yderligere at faa et Tilsagn fra Ministeren om og Tilslutning